

Naše zn.: 1189/2020-SŽDC-SSZ-OVZ
Vyřizuje: Ing. Michael Dobrý
Telefon: 972 244 623
Mobil: 727 876 075
E-mail: dobry@szdc.cz

Zveřejněno na profilu zadavatele

„RS 1 VRT Praha-Běchovice – Poříčany; Zpracování dokumentace pro územní řízení – vysokorychlostní trať Praha-Běchovice – Poříčany“

Vysvětlení zadávací dokumentace – Dodatečné informace č. 1

V souladu s ust. § 98 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění a s odvolání na znění článku 7 Dílu 1 - Požadavky a podmínky pro zpracování nabídky, Části 2 - Pokyny pro dodavatele Zadávací dokumentace, odpovídáme na zaslané dotazy dodavatelů takto:

Dotaz č. 1:

Dle kapitoly 8.5 Technická kvalifikace je vyjmenován zadavatelem požadovaný odborný personál uchazeče a to vč. požadavku na „specialistu pro projektování technologických zařízení staveb (napájení) – pozice č. 7 a „specialistu na trakční vedení“ – pozice č. 15. Při jízdě vlaku vysokou rychlostí dochází ke kontaktu vlaku s kolejnicemi a trakčním vedením. Tyto dva prvky jsou z tohoto hlediska nejdůležitější a všechny ostatní prvky žel. dopravní cesty (profese) se musí této skutečnosti podřít. Jako kolejnice vedou vlak, tak trakční vedení zajišťuje přenos elektrické energie do vlaku. Jeho návrh je zcela klíčový, protože je třeba trakční vedení navrhnout tak, aby neúměrně nezatěžovalo pantograf drážního vozidla a přesto zajistilo dostatečný přenos el. energie, tj. nesmí docházet k odskokům pantografu či naopak dynamickým rázům, které by mohly pantograf poškodit. Volba průřezů, tahů ve vodičích, jednotlivých prvků trakčního vedení a především rozpětí a umístění podpěr je pro návrh trati naprosto klíčová. Netřeba připomínat, že dle ČSN EN 50 119 ed. 2, tab. 8 je třeba trakční vedení navrhnout tak, aby maximální změna sklonu byla 0%!!! Je tedy zřejmé, že profese železničního svršku a trakčního vedení jsou pro návrh trati VRT zcela klíčové. Je tedy otázkou, proč na specialistu na trakční vedení nejsou zadavatelem kladeny stejné požadavky jako na specialistu pro projektování dopravních staveb, tj. min. 1 zkušenost se zpracováním minimálně DÚR (dokumentace pro územní řízení nebo dokumentace v odpovídajícím stupni podrobnosti) železniční dopravní stavby v rozsahu železničního svršku a spodku VRT1. Naopak na specialistu pro projektování technologických zařízení staveb (napájení) – pozice č. 7 tento požadavek kladen je ač nevidíme rozdíl mezi projektováním napájení na konvenční nebo vysokorychlostní trati. Napájecí konvenční i vysokorychlostní trati je zcela stejné, pouze se liší svým příkonem (případně koncepcí 2x 25 kV, která však na trati VRT nemusí být aplikována). Přenesení tohoto výkonu do drážního vozidla je však věcí profese trakční vedení tak, jak již bylo uvedeno výše.

Je však možné, že u zadavatele pouze došlo k „prohození“ požadavků na „specialistu pro projektování technologických zařízení staveb (napájení) – pozice č. 7 a „specialistu na trakční vedení“ – pozice č. 15. Tímto vás prosíme o prověření výše uvedených skutečností a **případnou úpravu požadavků na profesní specialisty.**

Odpověď na dotaz č. 1:

Zadavatel k možnosti „prohození“ požadavků na „specialistu pro projektování technologických zařízení staveb (napájení)“ – pozice č. 7 a na „specialistu na trakční vedení“ – pozice č. 15 sděluje, že k ní nedošlo, a to zejména vzhledem ke stupni dokumentace (DÚR) zpracovávané dle požadavků Přílohy č. 3 „Rozsah a obsah

dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby dráhy" k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (jak uvádí zadávací dokumentace).

Dotaz č. 2:

Dle kapitoly 8.5 Technická kvalifikace je vyjmenován zadavatelem požadovaný odborný personál uchazeče s tím, že pozice označené * nebo ** může být prokázána dvěma a více osobami, které musí prokazovat tyto kvalifikační předpoklady dohromady (společně). V druhé uváděné variantě tedy platí, že jedna osoba musí mít požadovanou zkušenost s projektováním VRT1, přičemž druhá a každá další osoba musí splňovat i) autorizaci/registraci dle § 5 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb. a ii) zkušenost s DÚR se stavbou na konvenční železnici – dráze celostátní nebo odpovídající (bez vazby na VRT1).

S ohledem na to, že zákonnou odpovědnost za projektovou dokumentaci nese autorizovaná osoba, která na dokumentaci otiskne své autorizační razítko, nám není zřejmé, jaké povinnosti, pravomoci či odpovědnost bude mít osoba druhá, která má zkušenost s projektováním VRT1. Protože autorizovaná osoba nemůže označit svým razítkem projektovou dokumentaci, na které se projekčně sama nepodílela, předpokládáme, že osoba se zkušeností s projektováním VRT1 může při projektování pomoci pouze radou. Normové parametry pro návrh trati s $v_{\max} = 300$ km/h jsou jasně dány a to vč. požadavků na žel. spodek. Věcí projektanta je tedy pouze návrh trasování na tyto parametry. Paradoxně je tento návrh jednodušší než v případě modernizace žel. stanice, kdy je třeba kolejově napojovat stávající stav (např. žst. Česká Třebová). Nevidíme tedy žádný podstatný rozdíl mezi projektováním konvenční tratě a tratě VRT navíc, když se jedná o stupeň DUR. Osoba se zkušeností s projektováním VRT1 by tedy spíše měla být na straně zadavatele, protože ten není bez takové osoby schopen navržené řešení posoudit.

Tímto vás **žádáme o přehodnocení** vašeho požadavku na profesní specialisty č. 3, 4, 6, 7 a 9, tzn. **vypuštění požadavku** „min. 1 zkušenost se zpracováním minimálně DÚR (dokumentace pro územní řízení nebo dokumentace v odpovídajícím stupni podrobnosti) v oblasti návrhu (...) VRT1“ a to z důvodu diskriminace dodavatelů.

K této skutečnosti uvádíme:

Rozhodnutí soudu i Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže týkající se nepřiměřenosti technických kvalifikačních předpokladů vedoucí k neodůvodněnému omezení soutěže, a tedy skryté diskriminaci těch dodavatelů, kterým není umožněno podat nabídku, je celá řada.

Drtivá většina rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže přitom odkazuje na nejzásadnější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. června 2008, čj. 1 Afs 20/2008, které potvrdilo následující právní názor: „Za skrytou formu nepřipustné diskriminace v zadávacích řízeních je třeba považovat i takový postup, kterým zadavatel znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku nastavením takových technických kvalifikačních předpokladů, které jsou zjevně nepřiměřené ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky, v důsledku čehož je zřejmé, že zakázku mohou splnit toliko někteří z dodavatelů (potenciálních uchazečů), jež by jinak byli bývali k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilými. Někteří z dodavatelů totiž mají v takovém případě a priori znemožněnu účast v zadávacím řízení, byť by předmět veřejné zakázky mohli realizovat stejně úspěšně jako dodavatelé ostatní. Tím se znemožňuje dosažení cíle zákona o veřejných zakázkách, tedy zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli.“

To znamená, že musí být naplněny tyto podmínky:

1. technické kvalifikační předpoklady jsou zjevně nepřiměřené (ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky);

2. a právě z tohoto důvodu je některý dodavatel nesplňuje.

=> Nesplňuje je dodavatel, který je však objektivně schopen danou zakázku realizovat.

Jejich aplikaci Vám přiblížíme na následujících rozhodnutích Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jejichž odůvodnění by mohlo být zásadní pro řešenou otázku.

NEPŘIMĚŘENOST TECHNICKÝCH PŘEDPOKLADŮ

- Úřad v rozhodnutí ze dne 1. 10. 2014, sp. zn. ÚOHS-S549/2014/VZ řešil zadávací podmínky zakázky na stavební práce spočívající ve vybudování integrovaného výjezdového centra, konkrétně požadavek, aby měl zhotovitel zkušenost se stavbou budovy integrovaného výjezdového centra nebo budovy (střediska) složky integrovaného záchranného systému. Požadavek vyhodnotil jako přiměřený, neboť bylo prokázáno, že tyto budovy vykazují významná specifika (odchyly od jiných budov).

- Úřad v rozhodnutí ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. ÚOHS-S0342/2016/VZ řešil zadávací podmínky zakázky na služby hlavního architekta eGovernmentu, konkrétně požadavek na délku praxe hlavního architekta v oblasti ICT projektů minimálně 15 let. Požadavek vyhodnotil jako přiměřený, neboť předmět veřejné zakázky je úzce specifický a koncepčně výjimečně náročný a nelze jej tak přirovnávat k běžným ICT projektům. Délku praxe tedy posoudil jako přiměřenou, a to i přesto, že u běžných ICT projektů by takto nastavený předpoklad nemusel být odpovídající předmětu veřejné zakázky.
- Úřad v rozhodnutí ze dne 17. 12. 2012, sp. zn. ÚOHS-S465, 511/2012/VZ řešil zadávací podmínky zakázky na služby spočívající ve vytvoření informačního systému, mimo jiné požadavek, aby měl dodavatel zkušenosti se dvěma významnými dodávkami informačního systému pro nemocnici, resp. zdravotnické zařízení. Požadavek vyhodnotil jako nepřiměřený, neboť realizace předmětné dodávky nepochybně nevykazuje podstatné odlišnosti od obdobných dodávek realizovaných pro subjekty mimo tuto oblast.

Zásadní otázkou ve Vámi řešené věci je tedy skutečnost, zda projektování vysokorychlostních tratí vykazuje od projektování tratí obecně (případně tratí o určitých parametrech) odlišnosti natolik podstatné, že je pro poskytnutí této činnosti odborně způsobilý opravdu pouze projektant, který se s tímto specifickým zaměřením již setkal.

VLIV SITUACE NA TRHU

Dále je soudy zdůrazňováno, že při zkoumání přiměřenosti nejde odhlédnout od situace na trhu. Krajský soud v rozhodnutí ze dne 10. 3. 2011, čj. 62 Ca 15/2009-71 uvedl, že „podmínka promítající se do kvalifikačních předpokladů, která se na jednom trhu může jevit jako odůvodněná, přiměřená a v souladu se ZVZ, může na jiném trhu vykazovat výrazně diskriminační charakter, a to typicky na trhu, který teprve vzniká a na kterém se jednotliví dodavatelé teprve etabloují. Na takových trzích nemůže stanovení kvalifikačních předpokladů vést k „neotevření“ hospodářské soutěže pro subjekty, které by jinak byly schopny plnění pro zadavatele kvalifikovaně realizovat.“

Tento argument byl Úřadem aplikován např. v následujících případech:

- Úřad v rozhodnutí ze dne 26. 2. 2019, sp. zn. ÚOHS-S0274/2018/VZ, řešil zadávací podmínky zakázky na služby elektronizace zdravotnické dokumentace, konkrétně požadavek, aby měl dodavatel zkušenosti celkem se čtyřmi významnými dodávkami a službami, jejichž předmětem bylo dodání a implementace nemocničního informačního systému o dalších parametrech. Požadavek vyhodnotil jako nepřiměřený, neboť provedl šetření trhu a zjistil, že kombinací parametrů referenčních služeb došlo k omezení soutěže na jediného dodavatele.

Toto rozhodnutí Úřadu navazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 6. 12. 2008, sp. zn. ÚOHS-R0155/2018/VZ, ve kterém předseda uvedl, že „Jedná-li se o zakázku, jejíž předmět je v rámci určitého oboru poměrně specifický, je při nastavování kritérií technické kvalifikace nutno zvážit i skutečnost, zda daná specifika zakázku natolik odlišují v rámci oboru, že je schopen ji splnit pouze takový dodavatel, který již s toutéž specifickou zakázkou má předchozí zkušenosti, nebo zda dané specifikum mohou zvládnout i jiní dodavatelé z oboru.“ ... „Při formulaci kritérií technické kvalifikace je tak zadavatel v rámci zásady přiměřenosti a zákazu diskriminace povinen zvažovat veškeré relevantní okolnosti předmětné veřejné zakázky tak, aby v každém konkrétním případě byla vyváжена oprávněná potřeba řádné, včasné a kvalitní realizace veřejné zakázky a zároveň zájem na co nejširší možné hospodářské soutěži. Vedle samotného předmětu veřejné zakázky a jeho jednotlivých specifik (tj. zda je pro řádnou realizaci veřejné zakázky nutno požadovat zkušenost s naprosto stejným předmětem plnění, či zda postačí zkušenost obecnějšího rázu) je tak třeba zvážit i relevantní trh s obdobnými plněními.“

- Úřad v rozhodnutí ze dne 7. 3. 2017, sp. zn. ÚOHS-S0013/2017/VZ, řešil zadávací podmínky zakázky na služby revitalizace zařízení technického systému fyzické ochrany v jaderné elektrárně, mimo jiné i parametr požadované referenční zakázky spočívající v jejím provozu po dobu 2 let. Navrhovatel namítal, že podobné bezpečnostní systémy jsou na území ČR realizovány až v posledních letech a odkázal na rozhodnutí Krajského soudu ohledně nutnosti zohlednění situace na trhu, který teprve vzniká a na kterém se jednotliví dodavatelé teprve etabloují. Úřad však požadavek vyhodnotil jako přiměřený, neboť vyšlo najevo, že reálně existuje nikoli zanedbatelný okruh dodavatelů disponujících referencí odpovídající uvedenému požadavku zadavatele. Úřad rovněž uvedl, že při posuzování okruhu potenciálních dodavatelů, kteří již zakázky obdobného rozsahu a charakteru realizovali, nelze vycházet pouze z informací obsažených ve Věstníku veřejných zakázek či v Úředním věstníku Evropské unie, tyto zakázky mohly vzhledem k osobě objednatele vznikat též mimo režim zákona, či vzhledem k předmětu plnění v režimu utajení.

SPECIÁLNÍ ARGUMENTY V PŘÍPADĚ POŽADAVKŮ NA ČLENY REALIZAČNÍHO TÝMU

V případě požadavku na členy realizačního týmu se dají otevřít ještě další otázky, a to zda jejich požadovaná pozice a následné pracovní zařazení vůbec (z hlediska zkušeností) vyžaduje nějaké spojení s předmětem konkrétní zakázky. Nebo zda je přiměřený samotný počet členů týmu a případná podmínka, že jedna osoba nesmí zastávat více pozic.

Tento argument byl Úřadem aplikován např. v následujících případech:

- předseda Úřadu v rozhodnutí ze dne 15. března 2017, sp. zn. ÚOHS-R0001/2017/VZ, řešil zadávací podmínky zakázky na komplexní vybudování systému veřejného půjčování kol, konkrétně požadavek, aby součástí realizačního týmu byl technik vývoje aplikací se zkušeností na pozici technika vývoje aplikací bikesharingu. Předseda uzavřel, že pro činnost technika vývoje aplikací při plnění veřejné zakázky není nijak významně rozhodné, jaké objekty budou zapojeny do systému.
- Úřad v rozhodnutí ze dne 13. 10. 2015, sp. zn. ÚOHS-S0390/2015/VZ, řešil zadávací podmínky zakázky na služby spočívající v komplexním řešení systematizace MPSV, konkrétně požadavek na zkušenosti celkem 11 členů týmu. U několika z nich shledal neodůvodněnost požadavků na jejich zkušenosti, které musí být z oblasti komplexního řešení systematizace. Např. v případě funkce hlavního programátora uvedl, že stěžejní je především praxe v oblasti programování, přičemž samotná systemizace, jako předmět veřejné zakázky, nezakládá podstatné odlišnosti od programování v rámci řešení jiných projektů. Zároveň uvedl, že celkový počet požadovaných osob realizačního týmu spolu s náročností požadavků na jejich kvalifikaci sám o sobě vybočuje z mantinelů vymezených zákonem (neodpovídá druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky).

SUBDODAVATEL

Pro úplnost uvádíme, že při zkoumání přiměřenosti nastavených technických předpokladů nemůže zadavatel argumentovat skutečností, že konkrétní předpoklady mohou být splněny prostřednictvím subdodavatele (např. najmutí konkrétního člena týmu).

Krajský soud v Brně ve svém rozhodnutí ze dne 16. 3. 2011, čj. 62 Ca 29/2009-56 tento argument zcela odmítl s odůvodněním, že po dodavateli nelze spravedlivě požadovat, aby plnili zadavateli požadavek, který je v rozporu se ZVZ, natož, aby tak činil formou subdodavatelem (tedy formou, která jim zpravidla zvyšuje náklady a snižuje zisk).

SHRNUTÍ A APLIKACE NA DANÝ PŘÍPAD

Obecně tedy shrnujeme, že **kromě profese trakční vedení** není v ostatních profesích žádný významný rozdíl mezi projektováním konvenční a vysokorychlostní tratě a tedy že požadavek na zkušenost s projektováním tratě VRT není u těchto profesí podstatná, naopak, vzhledem k novostavbě trati projekční činnosti umožňuje v podstatě učebnicový příklad návrhu technického řešení. Jediný rozdíl je v podstatě pouze v aplikaci jiných hodnot z platných technických norem, nicméně samotná činnost jejich použití a zapracování je ve své podstatě stejná (rozhodně se neodlišuje tak, aby toto specifikum nemohli zvládnout i jiní dodavatelé z oboru). Odborně je tedy způsobilý jakýkoliv stávající dodavatel zadavatele. Dále je třeba zdůraznit, že na českém trhu se jedná o nově vznikající specializaci, a tato skutečnost musí být, v souladu se soudní judikaturou, při nastavení kvalifikačních kritérií zohledněna tak, aby byla stále umožněna hospodářská soutěž.

Pokud zadavatel nepřistoupí k výše navržené úpravě nepřiměřených zadávacích podmínek sdělujeme, že se v jejich důsledku nemůžeme zadávacího řízení účastnit, přestože jsme odborně plně způsobilí zakázku realizovat. Dále připomínáme, že přiměřenost zadávacích podmínek nelze případně odůvodňovat možností nasazení poddodavatele.

Pro úplnost uvádíme, že přestože se výše citovaná rozhodnutí soudu a Úřadu v drtivé většině vztahují k zakázkám realizovaným podle staré právní úpravy zadávání veřejných zakázek, uplatní se i dnes (neboť zákaz diskriminace patří mezi základní zásady i nadále a přiměřenost byla novým zákonem dokonce povýšena na další ze základních zásad).

Odpověď na dotaz č. 2:

K dotazu č. 2 Zadavatel uvádí, že nastavení vztahů členů realizačního týmu je plně v gesci Zhotovitele. Dále k rozdílu mezi vysokorychlostní a konvenční železnici/tratí uvádí, že vysokorychlostní železnice/trat' je komplexní systém, který je odlišný od konvenčních železničních tratí, což dokládá vymezení kategorie vysokorychlostních železnic/tratí zejména v následujících právních předpisech:

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013, o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě;

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES, o interoperabilitě železničního systému ve Společenství;
- Zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů;
- Usnesení Vlády ČR č. 389 o Programu rozvoje rychlých železničních spojení v České republice;
- Politika územního rozvoje České republiky a další územně plánovací dokumentace.

Vzhledem k předmětu, rozsahu a významu veřejné zakázky a k výše uvedeným právním odlišnostem, a nejen s nimi souvisejícím odlišnostem technickým (požadavky na management spolehlivosti, dostupnosti, udržitelnosti a bezpečnosti), Zadavatel požaduje předchozí praktickou zkušenost v zadávací dokumentaci uvedených členů realizačního týmu Zhotovitele s navrhováním vysokorychlostních tratí.

Vzhledem k výše uvedeným odpovědím Zadavatel uvádí, že zadávací podmínky ani lhůta pro podání nabídek se nemění a zůstávají v platnosti.

— V Praze dne 23. 1. 2020

Ing. Martin Švehlík

vedoucí samostatného oddělení přípravy VRT
na základě Pověření č. 2788 ze dne 29. 9. 2019